

1995, nov. 27-én

Kedves Margitka,

köszönöm szépen a két kötetet. Nekem Csorba Győző költészete, amióta csak megismertem, nagyon sokat jelentett, lelki kenyér volt, s ma is az. Persze a személye is sok éven át erőt adott, segített a munkámban, tanácsot adott, példát a helyes magatartásra, olyan szellemi bázis volt, akire ha rá gondoltam, jobban tudtam dönteni nehéz helyzetekben.

Hiszen tudod, nagyon fontos volt nekem, és engedd megköszönnöm azt a sok kedves vendéglátást, amelyben részem volt Nálatok, Gáborral együtt is. Sokat gondoltam rátok akkor is, amikor telefonon értesültem Tőled nehéz állapotáról, s utána is, amikor jobbnak láttam, ha nem zavarlak Benneteket.

Én évek óta az ő köteteit adom karácsonyra azoknak, akiket szeretek, /meg Jékelyéit/, most is ezt fogom tenni

Édes Margitkám, tudom, mennyi áldozattal ápoltad, s voltál mellette mindig, a Te szelid erőd volt az ő ereje is, és az a család, amelyet Te adtál Neki. Jó arra gondolni, hogy tudom, hogy ebben boldog volt.

Nagyon sok szeretettel gondolok Rád, köszönök mindent

ölel

A. B. ...